

ئۇيغۇر خلق لاپىلىرى

شىخان خلق نېھرىياتى

ئۇيغۇر ئەندىملىك

«ئۇيغۇر خالق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى»
تەھرىر ھەيشتى نەشرگە تەپيارلۇغان

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئۇيغۇرچى 2007 - يىلى

图书在版编目(CIP)数据

维吾尔民间大话集：维吾尔文 / 《维吾尔民间文学大典》编委会编. - 乌鲁木齐：新疆人民出版社，2007.1

ISBN 978-7-228-10855-8

I. 维... II. 维... III. 维吾尔族 - 笑话 - 作品集 - 中国 - 维吾尔语 (中国少数民族语言) IV. I277.8

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第006255号

策 划：阿布都热合满·艾白
艾合买提·伊明

责任编辑：艾合买提·伊明
责任校对：阿布列孜·阿巴斯
封面设计：买买提·努比提

维吾尔民间大话集 (维吾尔文)
《维吾尔民间文学大典》编委会编

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐解放南路348号 邮编：830001)
新疆新华书店发行
新疆新华印刷厂印刷
880×1230毫米 32开本 2.125印张
2007年1月第1版 2007年1月第1次印刷
印数：1—5000

ISBN 978-7-228-10855-8 定价：3.50元

پىلانلىغۇچىلار:
ئابدۇراخمان ئەبەي
ئەخەمت ئىمدىن
مىسىۋۇل مۇھەررىرى: ئەخەمت ئىمدىن
مىسىۋۇل كوررېكتورى: ئابلىز ئابباس
مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى: مەممەت نەۋەبەت

ئۇيغۇر خەلق لاپىرى

«ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى قامۇسى» تەھرىر ھىئىتى نەشرگە تىيارلىغان

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىيەتى نەشر قىلىدى

(ئۇرۇمچى شەھرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى № 348)

شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلىدى

شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتىدا بېسىلىدى

فورماتى: 880 × 1230 مىللەمبىتر، 1/32

باسمა تاۋقى: 2.125

2007 - يىل 1 - ئاي 1 - نەشرى

2007 - يىل 1 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 1 — 5000

ISBN 978-7-228-10855-8

باھاسى: 3.50 يۈەن

ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياسغا دائىر

55 كتابىجىھ نەشردىن چىقىتى

ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)	چىن تۆمۈر باتۇر	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
ئىسکەندەر بىلەن ھۆرلەقا (4.50 يۈدن)	ئالىتون كوكۇللىق بالا	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
كەنجى باتۇر (4.50 يۈدن)	كېپىك خانىش	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
مەرۋان بىلەن تەرسا (4.50 يۈدن)	ياغاج ئات	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
ئۇر، توقىماق (4.50 يۈدن)	چۆچۈرە بالا	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
سەرلىق چىراڭ (4.50 يۈدن)	شاھزادە بىلەن ئالىۋاستى (4.50 يۈدن)	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
باٗتۇر قىز (4.50 يۈدن)	نىيىتى ياماننىڭ قازىنى تۆشۈك (4.50 يۈدن)	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
شىياننىڭ تىجارىسى (4.50 يۈدن)	بىلەس تاز (4.50 يۈدن)	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
تەلۇھ كۈيئوغۇل (4.50 يۈدن)	كەمەك ھەيار بىلەن مۇختىر ھەيار (4.50 يۈدن)	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
شىياننى ئالىبغان تاز (4.50 يۈدن)	ئادەممىي شەيتان (4.50 يۈدن)	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)
خىزىر نىياز (4.50 يۈدن)	سېمەر لىك ئالما (4.50 يۈدن)	ئۇيغۇر خەلق چۆچەكلىرى (4.50 يۈدن)

پالىلىغۇچىلار: ئابدۇراخمان ئەبىي، ئاخمات ئىسىن
ماسۇل مۇھەررىزى: ئاخمات ئىسىن
مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: ماھات نەۋەت

مۇزدەرىخ

1.	كېرەم لەپچى بىلەن ئاسىم لەپچى
3.	گۈمپا
7.	تەڭنە ۋە ھاڭگا تېرەك
9.	ئورما
12.	ئەقىلىق كالا
15.	ئاسماڭغا چىقىش
17.	يۈغان ئېغىز
18.	ئىسىق ۋە سوغۇق
19.	پوچى ئالۋاستى
22.	ئوخشىغان ئاپتاپىھەرس
25.	لاپچىنى جايىلىغان باپچى
27.	گىلمىگە ياماق سېلىش
29.	خورازنىڭ كارامىتى
32.	كۆك ئات
35.	تورپاقتەك خوراز
36.	بەشئاتارنىڭ ئوقى

37.	ئۆيىدىن چىقماي ئۇۋ قىلىش
38.	زەمبىرەك ئوقىنى تۇنۇۋېلىپ
41.	باتۇرلۇق
43.	بەسلىشىش
46.	بىر مىشكاپ ئوق
48.	نەيگە قونغان بۇلبۇل
50.	نۇچىلىق
54.	ئايروپىلاندا
59.	تېز سۈرەتلىك پىكاپ
62.	ئۆستەڭدە ماي ئاقتى

پىلانلىقچىلار: ئابىزراخمان ئىبىي; ئاخمات ئىمن
 ماسۇل مۇھاررىرى: ئاخمات ئىمن
 مۇقاۋىنى لايىھىلىڭچى: ئامات ئاۋۇت

کەرەم لايچى بىلەن ئاسىم لايچى

بىر كۈنى كېرەم لايچى بىلەن ئاسىم لايچى كوچىدا
ئۈچۈرىشىپ قاپتۇ.

— بىزنىڭ كەنجى ئوغلىمىز قەمەردىن شۇنداق با تۇر
بالا بولدىكى، — دەپ گەپ باشلاپتۇ ئاسىم لايچى، — تو-
نۇگۇن ئۇن تارتىپ كەل دەپ تۈگەمنىڭ ئەۋەتكەنندىم. تۈگ-
مەنچى نۆۋەت كۆتىسەن، ئەتە يَا ئۆگۈن كەل، دەپ چىشىغا
تېگىپتۇ. سەككىز ياشلىق بالا ئاچىقىغا هاي بېرەلمەي،
ئىتتىك چۆرگىلەۋاتقان تۈگەمنىنىڭ ئۈستۈنكى تېشىنى بىر
قولى بىلەن بېسىپ توختىۋاپتۇ. چوڭ بولغاندا قانداق
كۈچتۈڭگۈر بولۇپ كېتەركىنتاك !

— با تۇر دەپ ئەمدىلا ئىككىنچى سىنىپنى تۈگەتكەن
بىزنىڭ ئوغلىمىز سادىقجانى دېسە بولىدۇ، — دەپتۇ كې-
رەم لايچى، — ئاپىسى ئۇنى ئۇن تارتىپ كەل دەپ ھەر
كۈنى تۈگەمنىڭ ئەۋەتىدۇ. ھەر كۈنى يىراقتىكى تۈگەمنىڭ
قاتتاۋېرىپ زېرىكسە كېرەك، بالا ئاخشام يوقلىپ كەتتى.

نەگە كەتىكىن دېسەك، قاسىم ياۋاشنىڭ تۈگمىنىنى
ئۆي - پۆي، نو - پو، تاش - پاشلىرى بىلەن قوشۇپ
كۆتۈرۈپ، ئىشىكىمىزنىڭ ئالدىغا ئەكپىلىپ ئورنىتىۋاپ-
تۇ. ھازىر شۇ تۈگەندە ئۇن تارتىۋاتىمىز.

گۈمە

كەچ كۈزىنىڭ سۇتتەك ئايىدىڭ ئاخشىمىدا بىر توب با-
لىلار تونۇر بېشىدا چۆچەك ئېيتىشىپ ئولتۇرۇپتىكەن،
بىر چاغدا شۇ مەھەللەتكى ساتтар پوچى كېلىپ قاپتۇ.
بالىلار ئۇنىڭغا چۆچەك ئېيتىپ بېرىڭ، دەپتىكەن، ئۇ:
— مەن سىلەرگە چۆچەك ئەمەس، ياشلىقىمدا بە-
شىدىن ئۆتكەن بىر ئىشنى سۆزلەپ بېرىھى، — دەپتۇ.
— ماقول، ماقول! — دەپتۇ بالىلار چۈرۈقىرىشىپ.
— مېنىڭ يېڭىلا ئۆيىلەنگەن چاغلىرىم ئىدى، — دەپ
گەپ باشلاپتۇ ساتтар پوچى، — بىزنىڭ ناھايىتى شاش
بىر تورپىقىمىز بولىدىغان، ئۇ ئادەتتە بەش - ئالىتە ئادەم-
گە بوي بەرمەيدىغان، كىم يېنىغا كەلسە، مۇڭكۈزى بىلەن
ئىلىپ سەككىز - ئون چامدام نېرىغا چۈرۈۋېتىدىغان،
خوتۇن كىشىگە بەك ئۆچ بولۇپ، قىزىل كۆڭلەك كىيگەن
ئاياللارنى كۆرسىلا قوغلاپ سور - توقاي قىلىۋېتىدىغان.
بىر كۈنى مەن ئۇ تورپاقنى سۇغارغىلى ئاچىقتىم، دەريا
بوىدا بىر قىزىل كۆڭلەكلىك چوکان سۇ ئېلىپ ئولتۇر -

غانىكەن، «ئاپلا!» دەپ تۇرۇشۇمغا، تورپاق ھېلىقى چوكان.-
نى كۆرۈپ قالدى - دە، ھۆركىرىگىنچە ئۇنىڭغا قاراپ
ئېتىلدى. بويىسىدىن باغلىغان ئارغامچىنى كۈچەپ تارتىسىم،
تورپاقمۇ بوي بەرمىدى، مەنمۇ بوش كەلمىدىم. ئاقىۋەت
ئارغامچا پاسىسىدە ئۆزۈلدى. ئىش چاتاق، دېگەن خىيال
كالامدىن چاقماق تېزلىكىدە ئۆتتى. بىرەر ئامالىنى قىلا-
مىسام، تورپاق ھېلىقى قىزىل كۆڭلەكلىك چوكاننى ئۇ-
سۇپ ئۆلتۈرۈپ قويۇشى، ھېچبولمىغاندىمۇ ناكار قىلىپ
قويوۇشى مۇمكىن ئىدى. بۇ شجائەت، كۈچ دېگەن قەيەردىن
كەلدىكىن، مەنمۇ يولۋاستەك ئېتىلدىم - دە، تورپاقنىڭ
ئىككى مۇڭگۈزىدىن تۇتۇۋالدىم. تورپاق ھېچ بوي بېرىد-
غاندەك ئەمەس. ئائىغىچە تورپاق ھېلىقى قىزىل كۆڭلەكلىك
چوكاننىڭ يېنىغىلا كېلىپ قالدى. مەن: «قېچىڭ!» دېيد-
شىمگە، ھېلىقى چوكان ئارقىغا بۇرۇلۇپلا: «ۋايجان!» دەپ
چىرقىرىۋەتتى. تورپاق تېخىمۇ غەزەپكە كەلدى. خەۋەپ
قاش بىلەن كىرىپىك ئارلىقىدىلا قالغانىدى. مەن: «يىپىر!
دېگىنىمچە، تورپاقنىڭ مۇڭگۈزىدىن كۈچەپ شۇنداق بىر
قايرىۋىدىم، تورپاق خۇددى قاپاق تېرەك يېقىلغاندەك گۈپ-
پىدە يېقىلىدى، ھەتتا تاشتەك قاتىقى يەرگە بىر غېرچە
پېتىپ كەتتى.

— ۋاي - ۋوي، بىياتىنلا ئۇ تورپاق بەش - ئالتە
ئادەمگە بوي بەرمىتتى دېگەننىڭىزغۇ؟ — دەپتۇ بىر بالا.
— سەن نېمىنى ئۇقاتتىڭ، بۇ دېگەن قانچىلىك ئىش-

تى؟ ئۇ چاغلاردا مەن بىرەر تۈپ سۇۋادانىمۇ بىرلا پېشۋا
بىلەن سۇندۇرۇۋېتىدىغان كۈچتۈڭگۈر ئىدىم، — دەپتۇ
ساتтар پوچى.

— ئۇنداقتا شاولىن گۈمپىسىنى ئۆگەنگەنكەنسىز -
— دەپتۇ يەنە ھېلىقى بالا.

— شاولىن گۈمپىسى دېگەن نېمە ئۇ؟ — دەپتۇ سات-

تار پوچى، — ئۇلار خۇددى خوتۇن كىشىدەك كىچىككىنە كالتهكىنى كۆتۈرۈۋېلىپ قۇرۇق ھېيە قىلىدۇ. كىنو دېگە-

نىڭچۇ، ھەممىسى يالغان. مېنىڭ ئۆگەنگىنىم «كەتمەن گۈمپىسى». مەن دېگەن ئۇ چاغدا توققۇز - ئون جىڭلىق كەتمەننى ئەتىگەندىن ئاخشامىغىچە چېپپەپ ھارمايدىغان، كەتمەننى ھەربىر چاپسام، كەتمەن قاتتىق سېغىز يەرگە قۇلىقىغىچە پاتاتتى، بىر كەتمەننە ئالغان توپىغا بىر تاغار توشاشتى، ئۇنى بەردهم ئىككى يىگىت ئېشەككە ئاران ئار-

تاتتى !

— ساتтар ئاكا، ئەمىسە بىزگە بىر گۈمپا كۆرسىتىپ بەرمەمسىز؟ — دەپتۇ بالىلاردىن بىرى.

— قانداق گۈمپا كۆرسىتەي؟

— ياش چېغىڭىزدا بىر پەشۇا بىلەن ھەر يوغان سۇۋاداننى سۇندۇرۇۋېتەلەيدىكەنسىز، مانا ئەمدى ياشىنىپ قالدىڭىز، ياشلىقىڭىزدىكى كۆچىڭىزنىڭ ئوندىن بىرى بولسىمۇ باردۇر، مانا مۇشۇ مېنىڭ پاچىقىمدەك كېلىدىغان كۆچەتنى بىر پەشۇا بىلەن سۇندۇرۇپ بېقىڭە، — دەپتۇ ھېلىقى بالا ياندىكى كۆچەتنى كۆرسىتىپ.

— ياق! — دەپتۇ ساتтар پوچى، — سەن مېنى جە- نايىت ئۆتكۈز دېمەكچىمۇ؟ ھازىر «ئورمان قانۇنى» بار، كۆچەتنى سۇندۇرۇش جىنايەت!

بالىلار تەڭلا كۈلۈشۈپ كېتىپتۇ.

ئەخىز وە ھاڭىغانەن

كۈنلەرنىڭ بىرىدە، باشقا يۇرتتىن كەلگەن ئىككى يولۇچى مەلۇم شەھەرگە كەلگەندە بىر سارايغا چو- شۇپىتو، كەچلىك تاماقتنى كېيىن ياتاقتا چاي ئىچكەچ ئولتۇرۇپ پاراڭغا چۈشۈپتۇ. ئۇلار ئۆز يۇرتلىرىدىكى ئاجا- يىپ ئىشلار ھەققىدە ماختىنىپتۇ.

— بىزنىڭ يۇرتتا شۇنداق بىر چوڭ تەڭىنە بار، — دەپتۇ بىرىنچى يولۇچى، — ئۇنىڭ چوڭلۇقى خۇددى يوغان بىر كۆلدەك كېلىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭغا سۇ توشقۇرسا، بىرەر — ئىككى يۈز بالا بىمالال سۇ ئۇزۇپ ئوينىيالايدۇ.

— بۇ ھېچقانچە گەپ ئەممەس ئىكەن، — دەپتۇ يەنە بىر يولۇچى، — بىزنىڭ يۇرتتا ئاجايىپ چوڭ بىر تۈپ ھاڭىغا تېرەك بار، ئۇنىڭغا نەچقە يۈز ئادەمنىڭ غۇلىچى يەتمەيدۇ. بۇ ھاڭىغا تېرەك شۇنداق ئۆسکەنكى، ئۇچى ئاس- مانغا تاقىشىپ قالغان. ئەمدىلىكتە يۇقىرىغا قاراپ ئۆسمەل- مىڭچىكە، قايرىلىپ تۆۋەنگە قاراپ ئۆسۈۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇچى يەرگە تاقىشىپ قالسا قانداق قىلاركىن؟

— نەدەمۇ مۇنچىۋالا يوغان ھاڭگا تېرەك بولسۇن؟ ! —
دەپتۇ بىرىنچى يولۇچى.

— ھەي بۇرادەر، — دەپتۇ ئىككىنچى يولۇچى، —
ئەگەر مۇشۇنداق يوغان ھەم ئېگىز ئۆسکەن ھاڭگا تېرەك
بولمىسا، سەن دېگەن ھېلىقىدەك يوغان تەڭىنى قانداقمۇ
ياسغىلى بولىدۇ؟

